

- Khi này khác, bây giờ khác! - Tôi khịt mũi – Bây giờ thì em thích.
Hoa cúc đem lại niềm vui cho tâm hồn.

Chị Ngà cười khúc khích:

- Trường xạo ghê!

Miệng bảo tôi xạo nhưng đôi mắt chị Ngà lại nhìn tôi long lanh âm áp.
Từ trước đến nay, tôi chưa từng thấy ai có đôi mắt đẹp đến nồng nàn như vậy. Tôi đọc thấy trong đó sự rạng rỡ không che giấu. Tôi cũng đọc thấy trong đó nỗi rộn ràng khó tả của trái tim tôi. Người run lên, tôi không đủ can đảm nhìn lâu hơn vào đôi mắt đầy quyến rũ kia nữa. Mà cúi xuống chiếc gàu mo cau sóng sánh nước trên tay.

Tôi khẽ nghiêng gàu cho những giọt nước xôn xao rơi ngập ngừng trên hoa vàng lá biếc. Hay đó chính là lòng tôi đang ngẩn ngơ nghiêng xuống môi tình đầu?